

Dzień 3. 9.01.2022

TEMAT: Prezentacje SNR we wszystkich prowincjach

Czas spotkania rozpoczął się modlitwą prowadzoną przez przedstawicieli USA. Była to modlitewna refleksja nad 7 stacjami drogi życia Świętej Rodziny.

PROWINCJA ŚWIĘTEJ RODZINY – STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

Dyrektorka: s. Maria Magdalena Rybak CSFN

Przedstawiciel: Michael D’Onofrio SNR

Informacje ogólne:

Członkowie: 220

Pary małżeńskie: 18

Grupy: 16

Środkowy Atlantyk - 6 grup

Środkowy Zachód – 1 grupa

Południowy Zachód - 3 grupy

Wielkie Jeziora - 3 grupy

Nowa Anglia - 3 grupy

Siostry prowadzące: 21

Cechy charakterystyczne:

W 1980 r. USA powstało pierwsze SNR na świecie, istnieje już 42 lata. Średni wiek członków to 70-75 lat. W 2017 r. było 320 członków w 20 grupach, ale z powodu wieku Stowarzyszonych naturalnie ubywa. Są trudności z naborem młodszych członków. Z powodu zaawansowanego wieku Sióstr współpracujących z SNR istnieje pilna potrzeba zapraszania nowych osób oraz przekazywania odpowiedzialności świeckim.

SNR podzielone jest na 5 regionów, za które odpowiada 5 Sióstr koordynatorek. Regiony dzielą się na mniejsze grupy. Organizacyjna rola spotkań przekazana została świeckim. Duże odległości między poszczególnymi grupami utrudniają kontakty (np. z Chicago, gdzie mieszka s. dyrektor Maria Magdalena, do niektórych miejsc podróż samochodem trwa 16 godzin).

Amerykańskie SNR wyróżnia energia, radość, ekscytacja, entuzjazm, żarliwe poświęcenie, szczere zaangażowanie członków w szerzenie misji i charyzmatu Nazaretu. Z powodu pandemii w ostatnich dwóch latach spotkania prawie się nie odbywały, ale Siostry współpracujące z członkami Stowarzyszenia starały się pozostać w kontakcie, pisząc listy, e-maile, rozmawiając telefonicznie czy organizując telekonferencje. Bardzo cenna była też inicjatywa wspólnej modlitwy różańcowej w każdą sobotę, kiedy spotykali się członkowie i Siostry, by razem poprzez zoom odmawiać różaniec uzdrowienia za wszystkie rodziny. W ten sposób, jak powiedziała jedna z Sióstr: „Pandemia zbliżyła nas do siebie...”.

Jak Siostry widzą współpracę z SNR?

Siostry Nazaretanki w Prowincji Świętej Rodziny cenią sobie bardzo członków SNR, podkreślając, że ich serca rozpalone są charyzmatem Nazaretu, bardzo mocno angażują się w dzieła apostołskie Zgromadzenia. Widzą, że to świeccy członkowie SNR powinni przejmować funkcje kierownicze, gdy

Siostry z racji wieku nie będą mogły już dalej koordynować działania Stowarzyszenia. Obecnie Siostry kontynuują bliską współpracę z członkami Stowarzyszenia w charakterze ich mentorów, instruktorów i towarzyszy duchowych.

Godna podkreślenia jest postawa niektórych Sióstr Nazaretanek w USA, które pomimo podeszłego wieku (np. 89 lat lub 94 lata) nadal uczestniczą w spotkaniach i duchowo towarzyszą członkom, nie wyobrażając sobie, że mogłoby być inaczej. One kochają SNR.

Jak członkowie SNR widzą współpracę ze Zgromadzeniem?

Jako członkowie mocno odczuwamy, że jesteśmy rodziną, modlimy się, wspieramy się konkretną pomocą, np. w czasie pandemii było to dowożenie żywności do domów osób chorych czy starszych. To także zaangażowanie w pomoc w domu starców oraz inne formy wolontariatu (dowożenie starszych członków SNR do lekarza, na spotkania, zakupy), tak jak odbywa się to w rodzinie. Mimo podeszłego wieku członków naszych wspólnot są to grupy bardzo energiczne, oddane misji Nazaretu. Naszą bolączką jest brak ludzi młodych, nie wiemy, jak zachęcać młodych, jak dotrzeć do młodych rodzin.

PROWINCJA NAJŚWIĘTSZEGO IMIENIA MARYI – POLSKA, KRAKÓW

Dyrektorka: s. Elżbieta Kuczmarska CSFN (nieobecna)

Siostry obecne: s. Katarzyna Witkowska CSFN i s. Jolanta Olczyk CSFN

Przedstawiciele: Karolina i Kamil Jaworscy SNR

Informacje ogólne:

Członkowie: 93

Pary małżeńskie: 35

Dzieci Nazaretu: 89

Grupy: 8 (Kraków, Gdynia, Wrocław, Kalwaria Zebrzydowska, Kielce, Rabka-Zaskale, Bielsko-Biała, Częstochowa)

Siostry prowadzące: 7

Cechy charakterystyczne:

W spotkaniach SNR łącznie uczestniczy ok. 300 osób. W ramach formacji SNR odbywają się m.in.: rekolekcje wakacyjne, weekendy dla matek, ojców, spotkania młodych SNR, czuwania nocne, spotkania kolędowo-opłatkowe, sylwestrowe. W poszczególnych wspólnotach Stowarzyszenia organizowane są: spływy kajakowe, wycieczki rowerowe, pielgrzymki, pikniki. Szczególną formą posługi od 2016 r. są cykliczne kursy dla małżeństw prowadzone przez 3 pary członków SNR w Krakowie i Kielcach (skorzystało z nich już ponad 160 par). W 2019 r. rozpoczęto też kurs dla rodziców nastolatków (w 2 edycjach wzięło udział ok. 40 osób).

W okresie pandemii podjęte zostały nowe formy spotkań online, m.in. na takie tematy jak: *Talenty ewangeliczne; Wsparcie w kryzysach; Hollywood a Ewangelia*).

Członkowie chętnie angażują się w akcje w Kościele polskim, a obecnie w pomoc Ukrainie.

Jak Siostry widzą współpracę z SNR?

Współpraca z SNR odbywa się poprzez realizację misji Nazaretu, duchowe towarzyszenie członkom, modlitwę i otwartość na siebie, ewangelizację, umacnianie wiary i głoszenie Królestwa Bożego innym ludziom. To także współudział członków w organizowaniu wspólnych spotkań, wyjazdów,

współtworzenie strony internetowej SNR oraz prowadzenie kursów umacniających więzi małżeńskie i kursów wspierających rodziców w wychowaniu dzieci

Wyzwanie stanowi zaangażowanie większej liczby Sióstr do współpracy z SNR (czasem mają zbyt dużo innych zajęć duszpasterskich czy też Siostry nie zauważają i nie doceniają roli Stowarzyszenia) oraz tworzenie przy każdej wspólnotie nazaretańskiej w prowincji - wspólnoty SNR.

Jak członkowie SNR widzą współpracę ze Zgromadzeniem?

Spotkania SNR pogłębiają i umacniają naszą wiarę, wzmacniają więzi małżeńskie i rodzinne, pozwalają też uczestniczyć w charyzmie Sióstr Nazaretanek, szerząc Królestwo Bożej Miłości. Zarówno Siostry Nazaretanki, jak i członkowie chętnie podejmują modlitwę za siebie nawzajem – Siostry za rodziny, rodziny za Siostry. Jako Stowarzyszeni widzimy też swoją rolę poprzez dawanie świadectwa życia w rodzinie, pracy, wśród znajomych oraz dążenie do świętości w małżeństwie, w rodzinie, a także przez udzielanie sobie wzajemnie pomocy duchowej i materialnej. Chcemy nadal dzielić się swoimi doświadczeniami, a także podejmować wspólne inicjatywy, akcje, kursy na rzecz małżeństw, rodzin.

PROWINCJA BŁOGOSŁAWIONYCH SIÓSTR MĘCZENNIC - BIAŁORUŚ

Dyrektorka: s. Marianna Aleszczyk CSFN

Przedstawiciele: Marta i Arciom Tkaczuk SNR

Informacje ogólne:

Członkowie: 25

Pary małżeńskie: 8

Dzieci Nazaretu: 17

Grupy: 7 (Grodno, Mińsk, Smorgoń, Lida, Głębokie, Iwieniec, Mołodeczno)

Siostry prowadzące: 7

Cechy charakterystyczne:

SNR rozpoczęło się na Białorusi w 2009 r. Najstarsza grupa znajduje się w Grodnie. Każda wspólnota żyje czymś innym, ma inny charakter. Spotykamy się niezależnie od tego, czy jest wystarczająco dużo miejsca, często nawet w 3-pokojowym mieszkaniu Sióstr czy w domach prywatnych. We wspólnotach jest dużo rodzin z małymi dziećmi. Specyficzną wspólnotą jest Głębokie, gdzie nie mieszkają Nazaretanki, ale jest ksiądz i członkowie, którzy chcą się regularnie spotykać.

Sylwester to okazja do spotkania wszystkich wspólnot. By ożywić życie po pandemii zorganizowano w 2021 r. Forum Nazaretańskie. Każdego roku odbywają się 2 serie rekolekcji wakacyjnych, w których bierze udział ok. 80 osób z dziećmi. Organizowane były też rekolekcje w drodze dla par – wyjazd do Żdżar, Krakowa i Budapesztu. Odbywają się również skupienia dla kobiet oraz mężczyzn. Specyficzne doświadczenie to wyjazdowe spotkania w Moskwie, gdzie mieszka 1 rodzina członków SNR, którzy opiekują się innymi rodzinami.

Podczas Spotkań Nazaretu (rzadko używamy nazwy „Stowarzyszenie”) budujemy żywe, ludzkie, ciepłe relacje. Nazaret naszym członkom i przyjaciółom kojarzy się z domem, ciepłem i miłością. Widujemy się nie tylko podczas oficjalnych spotkań, pomagamy sobie nawzajem, także w materialny sposób, i wspieramy się modlitwą.

Jak Siostry widzą współpracę z SNR?

Nazaretanki postrzegane są na Białorusi jako specjalistki od rodzin, dlatego SNR jest dla Sióstr praktyczną realizacją ich charyzmatu. Siostry wspólnie rozpoznają potrzeby, bieżące problemy wspólnot, osób i próbują na nie reagować. W ostatnim czasie z powodów politycznych 3 rodziny członków zmuszone były zamieszkać w Polsce.

Trudnością jest mała ilość Sióstr, które chcą się włączyć w SNR, ponieważ mają wiele swoich aktywności, apostołów.

Jak członkowie SNR widzą współpracę ze Zgromadzeniem?

Członkowie lokalnych wspólnot aktywnie włączają się w życie Nazaretu. Z inicjatywy świeckich zorganizowano spotkanie ogólne wspólnot w Nowogródku – Forum Nazaretańskie. Potrzeba kontaktów między rodzinami owocuje licznymi spotkaniami nieformalnymi, odwiedzaniem się wspólnot, a także działaniami w sieci. Członkowie mają wspólne czaty, na których dzielą się modlitwami, intencjami, refleksjami. Przez długi okres Stowarzyszeni aktywnie podejmowali działalność wspierającą więźniów politycznych przez prenumeratę i wysyłanie im pism katolickich, codzienną modlitwę za rodziny więźniów, pisanie listów i wysyłanie paczek do więźniów.

PROWINCJA JEZUSA DOBREGO PASTERZA - FRANCJA (Włochy, Anglia, Francja)

Dyrektorka: s. Luiza Chrzastowska CSFN

Obecna Siostra: s. Miriam Metelski CSFN

Przedstawiciele: Małgosia Czarnohorska oraz Ela i Sławek Świć SNR

Informacje ogólne:

Członkowie: 32

Pary małżeńskie: 13

Dzieci Nazaretu: 11

Grupy: 1 (Paryż)

Siostry zaangażowane: 5

Cechy charakterystyczne:

SNR we Francji istnieje już 31 lat. Na comiesięczne spotkania przychodzą wszyscy, razem jest ok. 80 osób, są to głównie Polacy mieszkający w Paryżu. Charakterystycznym rysem naszego Stowarzyszenia jest dążenie wszystkich członków do wspólnego przeżywania rekolekcji, zarówno adwentowych, jak i wielkopostnych. SNR posiada duży ośrodek rekolekcyjno-wypoczynkowy położony w lesie, zwany *Emaus*. Tam odbywają się śluby, chrzty, komunie św., warsztaty taneczne, fotograficzne dla młodych, kolonie dla dzieci. *Emaus* stało się miejscem, które scalało nas jeszcze bardziej jako członków Stowarzyszenia. *Emaus* jest dla nas „domem”, o który wszyscy dbamy, poprzez przeprowadzanie większych i mniejszych remontów, renowacji czy planowanie rozbudowy.

Jak Siostry widzą współpracę z SNR?

Siostry widzą konieczność kontynuowania dzieła SNR, bo one potrzebują rodzin, a rodziny potrzebują Sióstr. Zgromadzenie i Stowarzyszenie to „droga razem”. Razem to rzeczywistość trudna, bo trzeba zrezygnować ze swego czasu, zainteresować się życiem drugiej osoby, czasem odsłonić słabość. W tej „drodze razem” trzeba się uczyć patrzeć na siebie oczami Jezusa. Jesteśmy darem Boga dla siebie.

Każda nasza relacja powinna odbijać w sobie piękno i cechy, jakie widzimy w Najświętszej Rodzinie. Każde spotkanie jest szansą do otwierania serca i oczu na drugą osobę i tworzenia z nią jedności.

W naszych wspólnotach mało mówi się o Stowarzyszeniu, często mamy znikomy kontakt z członkami, jesteśmy trochę dla siebie „obcy”, a przecież łączy nas charyzmat.

Członkowie SNR mają wszelkie dary, by asystować w apostołatach Zgromadzenia. Potrzeba włączenia ich w szeroko pojętą ewangelizację. Aby to mogło nastąpić, Siostry muszą ze swej strony być świadectwem radykalnego oddania Jezusowi i życiu konsekrowanemu.

Mało w nas, Siostrach, jak i w Stowarzyszonych, odwagi w zdobywaniu dla Jezusa tego świata, tu i teraz, przez nowe pomysły. Tylko pod przewodnictwem Ducha Świętego będziemy stawać się Kościołem, do jakiego dzisiaj wzywa nas Bóg.

Jak członkowie SNR widzą współpracę ze Zgromadzeniem?

Nasza współpraca ze Zgromadzeniem ma dwa wymiary: praktyczny i duchowy. Ten praktyczny wyraża się m.in. poprzez wybraną drogą głosowania spośród członków „Diakonię”, która współpracuje z Siostrami przy organizowaniu spotkań, rekolekcji i weekendów w ośrodku rekolekcyjno-wypoczynkowym *Emaus* pod Paryżem. Duchowa strona naszej współpracy to zaangażowanie w modlitwę za Siostry, rodziny, kapłanów (m.in. w Nazaretańskich Różach Różańcowych oraz grupach tzw. „Margaretek”).

Nasze kroczenie „razem” to wspólna wędrówka przez życie wraz z Najświętszą Rodziną do naszego ostatecznego celu, zjednoczenia z Bogiem. Dzięki Nazaretowi tworzymy razem JEDNĄ WIELKĄ RODZINĘ. Łączą nas przyjaźnie, otwieramy swoje domy, dzielimy swoje smutki, radości, bóle, choroby, co jest niezwykle cenne, zwłaszcza na emigracji. Jesteśmy dumni z powołania kapłańskiego spośród dzieci Nazaretu.

Naszą troską jest młodzież, która wychowuje się w zlaicyzowanym świecie i często szuka własnych dróg, porzucając wpojone im wartości. Drugą troską jest brak nowych Sióstr do pracy misyjnej we Francji oraz stałych kapłanów.

PROWINCJA MARYI Z NAZARETU - FILIPINY

Dyrektorka: s. Mary Michael Banquin CSFN

Obecna Siostra: s. Rosaline Marie Madelo CSFN

Przedstawiciele: Grace Garrucho i Carlos Olivares Nava SNR

Informacje ogólne:

Członkowie: 85

Grupy: 6 (Antipolo, Cebu, Lipa Batangas, Calapan Mindoro, Nasugbu i Manila)

Siostry zaangażowane: 6

Pary małżeńskie: 15

Dzieci Nazaretu: -

Cechy charakterystyczne:

W 1982 r. Siostry Nazaretanki przybyły na Filipiny, do państwa składającego się z kilku tysięcy wysp. SNR powstało w 2010 r. i stale się rozwija. Członkowie aktywnie uczestniczą w apostołacie Sióstr, dają świadectwo wiary wobec nieochrzczonych, pomagają potrzebującym, odwiedzają chorych, uwięzionych. Wielu z nich włącza się w prowadzony przez Siostry tzw. program żywieniowy wobec

najbiedniejszych (przekazują żywność, gotują, podają jedzenie dzieciom, sprzątają). Stowarzyszeni służą różnorodną pomocą w czasie katastrof i klęsk żywiołowych.

Członkowie pomagają także w przeprowadzeniu procesu stwierdzania ważności małżeństwa tym parom, które zawarły tylko związek cywilny oraz zachęcają do małżeństwa te pary, które nie zawarły żadnego związku. W grudniu 2019 r. w uroczystość Świętej Rodziny 13 par przyjęło sakrament małżeństwa, zaś w grudniu 2021 r. – kolejnych 5 par.

Jak Siostry widzą współpracę z SNR?

Siostry na Filipinach widzą konieczność wzrastania w dialogu. Mieszkańcy tysiąca wysp mówią w różnych językach, dialektach, wielu z nich cierpi biedę. Zarówno Nazaretanki, jak i członkowie SNR muszą mieć otwarte serce i umysł, mieć w sobie gotowość na przyjęcie i docenienie różnic charakteru, języka, miejsca, historii osób, małżeństw, rodzin i środowisk, w których żyją. CSFN i SNR muszą troszczyć się o siebie nawzajem, dawać sobie wartościowy czas, szukać jedności w różnorodności. Troską jest też znalezienie sposobu komunikowania się z członkami SNR, jeśli nie jest możliwe osobiste spotkanie oraz pozyskiwanie środków finansowych, by móc realizować podejmowane działania.

Jak członkowie SNR widzą współpracę ze Zgromadzeniem?

Naszą misję realizujemy poprzez wspólną modlitwę do Świętej Rodziny, spotkania, świadectwa wobec osób niesakramentalnych, przygotowania do chrztu. Siostry Nazaretanki traktujemy jako towarzyszek, przewodniczki na naszej drodze duchowej. Razem z nimi chcemy służyć jako wojownicy modlitewni za rodziny. Jednocześnie istnieje potrzeba większego angażowania młodszych małżeństw oraz młodzieży. Chcemy też wspierać Siostry w ich działaniach, także, o ile to możliwe, finansowo.

PROWINCJA DUCHA ŚWIĘTEGO - AUSTRALIA

Dyrektorka: s. Rita Marie Apura CSFN

Przedstawiciele: Lyn Griffiths oraz Alycia Koulouris SNR

Informacje ogólne:

Członkowie: 34

Grupy: 3 (Canberra, Marayong i Perth)

Siostry zaangażowane: 3

Pary małżeńskie: 6

Dzieci Nazaretu: -

Cechy charakterystyczne:

SNR powstało w Australii w 1987 r. Wśród członków są: Włosi, Maltańczycy, Polacy, Filipińczycy, Chińczycy, Japończycy, Hindusi, mieszkańcy Sri Lanki i Australijczycy. W większości są to osoby starsze wiekiem, ale jest też kilka rodzin młodych. Wokół gromadzi się też spora liczba przyjaciół SNR. Ze względu na położenie geograficzne, wiek i problemy zdrowotne Stowarzyszonych, wspólne spotkania są dużym wyzwaniem. Pandemia spowodowała nieregularność spotkań lub wymusiła inne formy kontaktu, np. telekonferencje, komunikatory, zoom, z tymi, którzy mają dostęp do tych środków.

Jak Siostry widzą współpracę z SNR?

Główną formą współpracy z SNR jest modlitwa, chociaż niektórzy członkowie wspierają Zgromadzenie finansowo (np. misja w Ghanie, Ukraina).

Dla wielu Sióstr SNR to dodatkowa posługa, dlatego obserwuje się brak entuzjazmu Sióstr wobec Stowarzyszenia.

Formą bliższej współpracy mogłaby być prezentacja poszczególnych prowincji Zgromadzenia, a także ustalenie jednej wspólnej intencji na cały miesiąc, w której członkowie i Siostry modliliby się do następnego spotkania.

Jak członkowie SNR widzą współpracę ze Zgromadzeniem?

Jako członkowie SNR mamy poczucie przynależności do Nazaretu, doświadczamy troski i wsparcia ze strony Sióstr i dostrzegamy wartość wspólnego przebywania. Współpracę ze Zgromadzeniem widzimy jako wspólną drogę polegającą na dzieleniu się charyzmatem, poprzez indywidualną miłość i oddanie Świętej Rodzinie i Matce Założycielce.

Jest w nas pragnienie związania się z Siostrami, wzrastania w duchu Nazaretu. Jako członkowie wspieramy Siostry naszą modlitwą, modlimy się za swoje rodziny i inne, odwiedzamy chorych w domach i szpitalach.

Zaawansowany wiek wielu Stowarzyszonych oraz duże odległości geograficzne utrudniają kontakty z członkami z innych wspólnot. Członkowie z 2 grup nie spotykają się regularnie.

PROWINCJA IMIENIA JEZUS – POLSKA, WARSZAWA

Dyrektorka: s. Maksymiliana Dojcz CSFN

Siostra obecna: s. Michaela Pietrzak CSFN

Przedstawiciele: Małgosia i Tomek Gniadzik oraz Bożenka i Janusz Malcowie SNR

Informacje ogólne:

Członkowie: 230

Grupy: 16 (Jastrzębia Góra, Kalisz, Kolumna, Konin, Leszno, Lublin, Łuków, Oborniki, Ostrzeszów, Poznań, Rawa Mazowiecka, Supraśl, Warszawa, Wytyczno, Zakopane, Żdżary)

Siostry zaangażowane: 18

Pary małżeńskie: 95

Dzieci Nazaretu: 168

Cechy charakterystyczne:

SNR to droga, na której odkrywamy Świętą Rodzinę podczas spotkań wspólnot lokalnych, 7-dniowych rekolekcji (zimą i latem), pielgrzymek, warsztatów, sesji weekendowych, w których rocznie bierze udział ok. 800 osób. Zapraszamy Najświętszą Rodzinę do naszych domów poprzez intronizację Jej ikony oraz w ramach peregrynacji ikony Świętej Rodziny i relikwii bł. Franciszki Siedliskiej oraz bł. Sióstr Męczennic. Troszczymy się o zdrowe relacje między małżonkami poprzez randki małżeńskie (na rekolekcjach oraz w 10 miastach), kurs małżeński (ok. 100 par wzięło udział). Każdy członek SNR ma „Anioła Stróża”, którym jest Siostra Nazaretanka. Co roku w ramach akcji „Zaadoptuj Nazaretankę” członkowie modlą się za wylosowaną Siostrę. SNR to DAR dla rodzin i dla Nazaretanek. Razem tworzymy wspólnotę, w której modlimy się, wspieramy się na co dzień, rozszerzamy Królestwo Bożej Miłości, szukamy nowych dróg, którymi chce nas prowadzić Duch Święty.

Jak Siostry widzą współpracę z SNR?

Siostry postrzegają SNR jako łączników między Zgromadzeniem a „światem”, w którym Stowarzyszeni dają świadectwo, że należą do Świętej Rodziny z Nazaretu, tworząc środowiska katolickie rozumiejące zadania chrześcijańskich małżonków i rodziców. SNR jest mobilizacją dla Nazaretanek, by zgłębiać duchowość Świętej Rodziny i nie skupiać się na samych sobie, a jednocześnie jest umocnieniem dzięki posłudze w czasie rekolekcji, spotkań z rodzinami. Wzrost liczby członków SNR jest większy niż przyrost nowych powołań w prowincji. Jednocześnie Nazaretanki zauważają, że za mało wychodzą do rodzin Stowarzyszonych na wspólną modlitwę i czas bycia z nimi, że jest mało zaangażowanie Sióstr we wspólnotach. Siostry w prowincji warszawskiej widzą konieczność wykorzystywania potencjału i umiejętności zawodowych członków podczas rekolekcji i spotkań, w innych apostolatach Sióstr, a także potrzebę formowania członków SNR w duchu ewangelizacji i misyjności, żeby szli dalej ku innym rodzinom.

Jak członkowie SNR widzą współpracę ze Zgromadzeniem?

SNR jest dla nas członków miejscem wzrostu duchowego i poznawania oraz pogłębiania więzi ze Świętą Rodziną, doświadczania Kościoła, a także formacji indywidualnej, małżeńskiej i rodzinnej. Stanowimy rodziny tworzące między sobą serdeczne relacje, więzi, w których wzajemnie sobie pomagamy. Trwanie w Nazarecie realnie chroni nasze małżeństwa i rodziny przed rozpadem. Bycie w SNR pozwala nam czerpać z bogactwa duchowego Zgromadzenia. Współpraca ze Zgromadzeniem to nie tylko wzajemna modlitwa za siebie, ale też konkretna pomoc w domach Sióstr czy udział w różnych akcjach i działaniach Nazaretanek. Razem wychodzimy też z misją do innych rodzin w naszych środowiskach przez randki, kurs małżeński czy różne warsztaty.

Odkrywamy, że jesteśmy sobie dani i ...zadani, choć czasem nie jest to łatwe. Jednak to nas wzajemnie "szlifuje" w drodze do świętości.